

CENTER FOR
THE DEFENCE OF
THE INDIVIDUAL

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده 4
القدس 97200
هاتف. 02. 6283555
فاكس. 02. 6276317

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

תאריך: 30.05.2016
בתשובה נא לציין: 80799

בפקס ובדוא"ל

דחוף!

לכבוד
חברי הוועדה המשותפת להארכת תוקף חוק
האזרחות והכניסה לישראל
כנסת ישראל

שלום רב,

הנדון: ביטול חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003

אכן משנעשה נהיר, כי לא רק מבחינת תוכנו, אלא אף בהיבט של משך תחולתו, אין חוק האזרחות והכניסה לישראל מותר מרווח מחיה הולם לזכויות הנפגעות, שוב לא ניתן לומר עליו כי הוא רגיש לזכויות אדם. על תכליתו, אף זו הקונקרטי, לא ניתן לומר כי היא ראויה.

(מדברי כבוד השופט לוי ז"ל, בבג"ץ 466/07, ח"כ זהבה גלאון ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח').

הריני לפנות לחברי הוועדה הנכבדה בשם המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) – ארגון זכויות אדם היושב בירושלים, אשר עוסק מזה שנים רבות, בין היתר, בענייני הסדרת מעמדם בישראל של תושבי ירושלים המזרחית ובני משפחותיהם – ולהסב את תשומת ליבכם לדברים הבאים.

ראשית, נבקש להצר על כך שהדיון בסוגיה כה חשובה, העוסקת בפגיעה המתמשכת בזכויות היסוד של אלפי תושבים ואזרחים בישראל, הובא לידיעתנו רק עתה, ימים ספורים בטרם קיום הדיון בהארכת תוקף הוראת השעה ושבועות בודדים בטרם יפוג תוקפו הנוכחי של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003 (להלן: **הוראת השעה**).

אופן התנהלות זה, ובייחוד הזמנתם של נציגי הארגונים ימים ספורים בלבד לפני קיום הדיון, להעביר לידי הוועדה הנכבדה נתונים בעניין סוגיה מורכבת זו, אינה תורמת בלשון המעטה להסרת החשש הכבד, כי מדובר בדיון שמטרתו אינו אלא בבחינת יציאה ידי חובה ותו לא. נפנה לדברים כסדרם.

רקע

1. זה שלוש עשרה שנים שהוראת השעה מגבילה – ואף מונעת – את האפשרות של תושבי ישראל ואזרחיה, הנשואים לתושבי השטחים, ליטול חלק בהליכי איחוד משפחות וקבלת מעמד בישראל, וזאת בשונה מבני זוג זרים אחרים של אזרחי ישראל ותושביה, שאינם מהשטחים. וכך, נאלצים אלפי תושבים ואזרחים ישראלים ובני משפחותיהם, בחלקם לחיות מחוץ לישראל, בחלקם לחיות בנפרד, ובחלקם לחיות יחד בישראל, כשבני המשפחה מהשטחים, בהם ילדים של תושבי ישראל, שוהים כאן מכוח היתרי שהייה בלבד, נטולי זכויות סוציאליות, כשעתידם לוט בערפל.

2. כאשר בקיץ 2003 החליטה הממשלה לעגן בחוק – לשעה – את מדיניות ההקפאה הגורפת על הליכי איחוד משפחות לתושבי השטחים, עליה הכריזה שנה קודם לכן, היא הודיעה לכנסת, כי מטרתה של הוראת השעה היא הקפאה זמנית בלבד, אשר תאפשר בחינה של פתרונות אחרים לטווח ארוך.¹ הצגה זו של החוק כהסדר לזמן מוגבל ביותר, היא שהביאה, בין השאר, לאישורה.²
3. חרף זאת, כאמור, מאז ראשיתה, הוארכה הוראת השעה שש-עשרה פעמים – ורק בשתיים מהפעמים, בשנים 2005 ו-2007, נערכו דיונים מהותיים קודם להארכת תוקפה; וכפי שמעידה התוצאה, מלבד מיתון מה, דיונים אלה הובילו דווקא להרחבתה וביסוסה של הפגיעה הקשה הגלומה בהוראת השעה.³
4. בכך מתעלם המחוקק מפסקי דין שניתנו בעתירות שהוגשו לבג"ץ כנגד אי חוקתיותה של הוראת השעה – בין השאר על ידי המוקד. בפסקי דין אלו מתחו חלק ניכר משופטי ההרכבים ביקורת על הוראת השעה. כך למשל, בפסק הדין בבג"ץ 466/07, ח"כ זהבה גלאון ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' (להלן: **עניין גלאון**) לצד הכשרתה של הוראת השעה, הביע בית המשפט את מורת רוחו מתוכנה הפוגעני ומכך שהסדר זמני לכאורה, הפך בפועל להסדר קבוע.⁴ כמו כן באותו פסק דין, העיר בית המשפט למדינה לגבי הפגיעה החמורה הנגרמת לילדים שהוראת השעה חלה בעניינם, וכן לגבי סמכותה המצומצמת של הוועדה ההומניטארית.⁵
5. אולם מאז מתן פסק הדין בעניין גלאון חלפו להן מספר שנים נוספות ועולם כמנהגו נוהג – תוקפה של הוראת השעה מוארך פעם אחר פעם כמקדמת דנא. **לפיכך עתה, ערב הדיון בוועדה המשותפת להארכת תוקפה של הוראת השעה, מבקש המוקד לשוב ולהדגיש, כי הוראת השעה, לעמדתו, אינה חוקתית ודינה להתבטל.**

הוראת השעה כהסדר של קבע

6. כאמור, בפסקי הדין בהם דן בג"ץ בעתירות כנגד אי חוקתיותה של הוראת השעה, הוא הדגיש כי מדובר בהסדר זמני, לזמן קצוב ומוגבל, המאפשר לעצור מעת לעת ולבחון באופן ממשי האם קיימת הצדקה להותרת הוראת השעה על תילה. זמניותה של הוראת השעה והבחינה העיתית שלה, אם כן, הם האלמנטים שאמורים היו למתן את הפגיעות הקשות הגלומות בה ולהפכה למידתית, והן שעמדו בבסיס החלטתו של בית המשפט בשעתו, להכשיר את הוראת השעה.⁶
7. היום ניתן לומר כי הצגת החוק כהוראה זמנית לכאורה, לא הייתה אלא בגדר אחיזת עיניים והטיעון לפיו מדובר בהסדר זמני, שנועד לבחון את הצורך וההצדקה בהארכתו מעת לעת, תוך מתן אפשרות למחוקק להסדיר את נושא ההגירה בכללותו בצורה מוסדרת, הופך עם כל יום שחולף למופרך יותר.

¹ דברי המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, מר מני מזוז, בישיבת ועדת הפנים של הכנסת מיום 14.7.2003.

² החלטת הממשלה מיום 12.5.2002 ניתנת לצפייה באתר המוקד בכתובת: <http://www.hamoked.org.il/items/2960.pdf>

³ ראו לעניין זה דברי כב' השופטת ארבל בסעיף 26 לפסק דינה בעניין גלאון.

⁴ ראו לעניין זה, בין השאר, סעיפים 33 ו-45 לפסק דינו של השופט לוי ז"ל; סעיף 26 לפסק דינה של השופטת ארבל; וסעיף 7 לפסק דינו של השופט הנדל בעניין גלאון.

⁵ ראו לעניין זה, בין השאר, הסיפא של סעיף 7 לפסק דינה של כב' הנשיאה בדי' ביניש, וסעיף 1(d) לפסק דינו של השופט הנדל בעניין גלאון.

⁶ ראו, בין השאר, סעיפים 25 ו-27 לפסק דינו של השופטת ארבל, סעיף 8 לפסק דינו של הנשיאה בדי' ביניש, סעיף מ"ז לפסק דינו של השופט רובינשטיין וסעיף 7 לפסק דינו של השופט הנדל בעניין גלאון.

שלוש עשרה שנים של הקפאת ההליכים לאיחוד משפחות בראי הפסיקה

8. הארכתה החוזרת ונשנית של הוראת השעה הביאה אף לכך שבפסיקותיו מהשנים האחרונות, החל בית משפט העליון להעיר למחוקק ולהנחות אותו לחדול ממדיניות ההקפאה הגורפת. כך, בין השאר, בפסק דין מיום 2.6.2008 נקבע, כי על אף ההקפאה הגורפת המעוגנת בהוראת השעה, יש לשדרג את מעמדו של מי שבקשתו לאיחוד משפחות הוגשה לפני שמדיניות ההקפאה נכנסה לתוקף, אשר מעמדו לא שודרג בשל טעות או עיכוב בלתי מוצדק מצד משרד הפנים.⁷ בפסקי דין אחרים פורש חריג זה בהרחבה ואף הוחל על מקרים בהם העיכוב בטיפול משרד הפנים בבקשה לאיחוד משפחות התרחש קודם לאישור הראשוני של הבקשה.⁸

כמו כן, בשורה של פסקי דין, העירו שופטי בית משפט העליון למחוקק, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי עליו להידרש למצבם של אלו השוהים בישראל זמן ממושך במסגרת הליך לאיחוד המשפחות, שהרי הם עוברים בדיקה ביטחונית מידי שנה ועל כן המגבלה על שדרוג מעמדם אינה מתחייבת עוד מהתכלית הביטחונית העומדת לכאורה בבסיס הוראת השעה.⁹

9. זאת ועוד. לאחרונה, במסגרת ההליכים המתנהלים בסדרת עתירות שהגישו המוקד ועו"ד נוספים – בין השאר, בבג"ץ 5135/14 – ובהמשך ישיר להערות בית המשפט בעניין, הגיש שר הפנים לבית המשפט העליון הודעה לפיה החליט על מתן רישיונות ישיבה ארעיים ליותר מ-2000 תושבי השטחים החיים בישראל ומצויים בהליכים לאיחוד משפחות.

פגיעתה של הוראת השעה בילדים

10. פגיעתה הגורפת של הוראת השעה באוכלוסיית ילדיהם של תושבי ירושלים המזרחית קשה במיוחד. **בין השאר, משום שהוראת השעה מונעת קבלת מעמד בישראל מילדים שבקשותיהם הוגשו למשרד הפנים לאחר שהגיעו לגיל 14.** כלומר, על אף שמדובר בילדים ובאחים של תושבי ישראל, שכאן הוא ביתם היחיד, לא ניתן להם כל מעמד בישראל, אלא רק היתר שהייה בישראל לצד בני משפחתם. משכך, ילדים אלו אינם זכאים לביטוח בריאות ממלכתי ולחינוך והוריהם אינם זכאים לקבל עבורם קצבאות ילדים מהמוסד לביטוח לאומי. לאורך השנים, ילדים אלו ששהייתם מוסדרת באמצעות היתרים נותרו לגדול בעיר שהיא להם בית, ללא זכויות, ללא אפשרות ללמוד במוסדות חינוך באופן מוסדר, וכאשר אפשרויות התעסוקה והנישואין שלהם מוגבלות עקב היעדר מעמד בישראל ומעמדם האזרחי הנחות. בנוסף – ועל אף הערות בית המשפט בעניין גלאון בנקודה כואבת זו – לא עוגנה בהוראת השעה עד היום ההבטחה שניתנה בשעתו לבית המשפט, כי בהגיעם לגיל 18 לא יופרדו ילדים אלה ממשפחותיהם ולא יגורשו מישראל. זאת ועוד. מעולם לא הוצגו נתונים שיש בהם בכדי להצדיק את הכללתם של ילדיהם של תושבי ירושלים המזרחית תחת מגבלות החוק הגורפות.

⁷ בע"מ 8849/03 דופש נ' מנהל מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים (פורסם בנבו).

⁸ הפרשנות הרחבה לחריג התבססה, בין השאר, על הקבוע בבג"ץ 5315/02 חתו נ' שר הפנים (פורסם בנבו) שניתן אף קודם לפסק הדין בע"מ 8849/03 דופש נ' מנהל מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים.

⁹ ראו בעניין זה סעיפים 17-19 לפסק דינו של השופט פוגלמן וסעיף 6 לפסק דינה של המשנה לנשיא השופטת נאור בע"מ 6407/11 דג'אני נ' משרד הפנים, סעיף 23 לפסק דינו של השופט זילברטל בע"מ 9168/11 פלוני נ' משרד הפנים, סעיף 1 לפסק דינו של השופט עמית וסעיף 38 לפסק דינה של השופטת דפנה ברק ארז בע"מ 4014/11 אבו עיד נ' משרד הפנים.

פגיעת הוראת השעה בבעלי נסיבות הומניטאריות

11. עניין נוסף המגלה את הוראת השעה במעורומיה ומחזק את הטענה כי יש לבטלה, הינו יישום הצוהר ההומניטארי, היינו פעולתה של הוועדה ההומניטארית, אשר שהוקמה על פי סעיף 1א3(א) להוראת השעה. ועדה זו הוקמה במסגרת התיקון להוראת השעה משנת 2007, במטרה להחריג מההקפאה הגורפת הקיימת שבהוראת השעה, את אותם תושבי השטחים שבעניינם מתקיימות נסיבות הומניטאריות המצדיקות מתן מעמד בישראל.

12. כבר לפני שנים, בעניין גלאון, העיר בית המשפט למדינה על כך שמספר הבקשות שזכו בפועל לסעד מהוועדה מצומצם ביותר.¹⁰ בנוסף, העלה בית המשפט תהיות בנוגע לקריטריונים לפיהם פועלת אותה ועדה הומניטארית ועל הצורך לפרש את סמכויותיה באופן רחב וגמיש יותר, שיאפשר לרבים יותר לקבל סעד.¹¹

13. אולם דבר לא השתנה: בחינת עבודתה של הוועדה ההומניטארית מיום הקמתה בשנת 2008 ועד היום מעלה, כי זמן הטיפול הממוצע בבקשות המוגשות לוועדה עומד על למעלה משנה, וזאת כאשר החוק קובע לכך פרק זמן של חצי שנה בלבד. זאת ועוד. מכלל הבקשות שהוגשו לוועדה עד שנת 2013, חברי הוועדה המליצו על מתן מעמד בישראל רק ב-4% מהבקשות; ל-7% נוספים אושרו היתרי שהייה בישראל – תוך הותרתם ללא זכויות סוציאליות בסיסיות כלשהן.¹² נזכיר, כי מטבע הדברים, רבות מהבקשות המוגשות לוועדה ההומניטארית עוסקות במצוקתם של אלו המשתייכים לקבוצות האוכלוסיה המוחלשות ביותר – נשים הסובלות מאלימות במשפחה, אלמנות, ילדים קטנים, נכים וכיו"ב. חמור מכך, לא רק שמשך הטיפול בבקשה הומניטארית שכזו הינו ארוך ביותר, כל אותם חודשים ארוכים, הפונים לוועדה נותרים ללא כל הגנה מפני גירוש, על אף שבקשתם שהוועדה טרם הכריעה בעניינם. החלשים ביותר נותרים משכך לא רק נטולי זכויות והגנה בסיסיים, אלא אף חשופים לגירוש מידי מביתם.

14. זאת ועוד. בעניינם של הפונים לוועדה ההומניטארית, מציבה הוראת השעה תנאי סף קשה ומפלה, אשר אינו נדרש ממגישי בקשות הומניטאריות שאינם מהשטחים. על פי הוראת השעה, תטופל בקשתם של מבקשים מהשטחים אך ורק אם יש להם בן משפחה מקירבה ראשונה השוהה בישראל כדין. כתוצאה מכך, דוחה הוועדה ההומניטארית על הסף גם בקשות של מבקשים שנסיבותיהם ההומניטאריות קשות ביותר, ואשר אין מחלוקת על החובה להושיט להם סיוע. כך למשל, אלמנה ערירית של תושב קבע, אשר למעלה מעשרים שנה התגוררה כדין בישראל לצד בעלה המנוח, תגורש מביתה, משום שעם מות בעלה לא נותר לה עוד בן משפחה החי בישראל כדין. ואילו מנגד, כל פונה אחר במצב דומה, ולא משנה מהיכן בעולם הוא במקור, מורשה להגיש בקשה הומניטארית אשר תידון לגופה בוועדה הבינמשרדית, גם כאשר אין לו קרוב משפחה מדרגה ראשונה המתגורר כדין בישראל.

התנהלות מפלה ופוגענית בחסות הוראת השעה

15. רשות האוכלוסין נמנעת, באופן פוגעני ומפלה, לא רק ממתן הגנה בסיסית מפני גירוש במקרים הנידונים בפני הוועדה ההומניטארית, אלא לכלל אלו הפונים

¹⁰ ראו בעניין זה סעיף 33 לפסק דינו של השופט בדי' לוי בעניין גלאון.

¹¹ ראו בעניין זה סעיף 26 לפסק דינה של השופטת ארבל וסעיף 5 לפסק דינו של השופט הנדל בעניין גלאון.

¹² ראו לעניין זה מענה רשות האוכלוסין לבקשה על פי חוק חופש המידע באתר המוקד להגנת הפרט: <http://www.hamoked.org.il/Document.aspx?dID=Documents2219>.

בבקשה לאיחוד משפחות אשר חלה עליהם הוראת השעה. הרשות מסרבת באופן גורף לספק רשת הגנה בסיסית שכזו לכל אדם הכפוף להוראת השעה, היא אשר יהא, ומותירה אותו חשוף לגירוש מביתו לשטחים בכל אותה תקופה בה מתנהלת בעניינו בקשה לאיחוד משפחות בישראל. מנגד, הגנה שכזו ניתנת לכל זר אחר שאינו נופל בגדר הוראת השעה, כל עוד מתנהלת בעניינו בקשה לאיחוד משפחות. יודגש, כי כמו הוועדה ההומניטארית, גם הרשות עצמה מתמהמהת במשך חודשים רבים במתן החלטותיה בבקשות לאיחוד משפחות של תושבי השטחים. וכך, באצטלה של תכלית ביטחונית העומדת לכאורה בבסיסה של הוראת השעה, אשר הארכת תוקפה נדון כיום בוועדה נכבדה זו, מחריגה הוראת השעה תושבי השטחים ומפלה אותם ללא קשר לאותה תכלית וללא כל צידוק או היגיון.

סיכום

16. הוראת השעה, על החריג ההומניטארי שבה, היא הוראה מפלה הגורמת לפגיעה קשה בזכויות יסוד של ציבור גדול, ובמיוחד של הקבוצות המוחלשות ביותר שבו. זאת ועוד. תוקפה של הוראת השעה מוארך פעם אחר פעם, ללא כל התייחסות של ממש להערות בית המשפט על כך שמדובר בהוראה ארעית שיש לשוב ולבחון את ההצדקה לקיומה; מבלי שנערכת בחינה מקיפה של נתונים עדכניים ומבלי שנשקלת כיאות האפשרות לערוך בה שינויים שיקלו ולו במקצת על מידת פגיעתה. משכך, עמדת המוקד הינה כי הוראת השעה איבדה זה מכבר כל בסיס חוקי או מוסרי שעשוי היה להצדיק את קיומה וכי עליה להתבטל.

המלצות

17. כאמור, עמדתו הנחרצת של המוקד הינה כי דינה של הוראת השעה להתבטל; אך הואיל ונראה כי לעת הזאת, בכוונת המחוקק לשוב ולהאריך את תוקפה, המוקד סבור, כי לכל הפחות, על חברי הוועדה הנכבדים שלא לאשר את הארכת התוקף של הוראת השעה, כל עוד שלא הוכנסו בה השינויים הבאים:

- **בסעיף 3א רבתי להוראת השעה אשר עניינו ילדים** – יש לקבוע, כי ילדים של תושב/ת ירושלים המזרחית אשר הסדרת מעמדם התבקשה **לאחר שהגיעו לגיל 14**, יהיו זכאים **למעמד** בישראל; ובאופן זה, להחריגם מהקבוע עתה בסעיף האמור, לפיו מי שהסדרת מעמדו התבקשה לאחר גיל 14 **אינו זכאי למעמד אלא להיתר שהייה צבאי בלבד**. החרגה זו נחוצה מאין כמוה משום שילדים אשר ניתן להם היתר צבאי כזה, **אינם זכאים לזכויות הסוציאליות הבסיסיות להן זכאי כל ילד בישראל ובראשן הזכות לבריאות ולחינוך**. למצער, יש לקבוע כי ילדים אלו יהיו זכאים **למעמד ארעי בישראל** – היינו **רישיון ישיבה ארעי בישראל**, רישיון אשר יקנה להם **זכויות סוציאליות בסיסיות הנדרשות לכל ילד, מבלי לפגוע שהוא זה בתכליתה הביטחונית של הוראת השעה**, שכן רישיון זה יש לחדש מידי שנה בכפוף, בין השאר, לבדיקות ביטחוניות קפדניות ומקיפות.
- **כן יש לקבוע באותו סעיף**, כי בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית, ילדים שבגרו **יוסיפו להחזיק באותו המעמד** בו החזיקו טרם בגירותם.

- **כן יש לקבוע באותו סעיף**, כי כעבור תקופה שתקבע, בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית, **יוכלו ילדים אלו** – גם בבגרותם – **לפנות בקשה לשדרוג מעמדם למעמד קבע, וכי זו תישקל לגופה.**
- **בסעיף 1א3 רבתי** להוראת השעה **בעניין הוועדה ההומניטארית** – יש לבטל את התנאי המפלה הקבוע בסעיף זה, לפיו רק מי שיש לו בן משפחה השוהה כדין בישראל רשאי לפנות לוועדה בבקשה לקבלת סעד.
- **כן יש לקבוע באותו סעיף**, כי מי שפנה לוועדה ההומניטארית הינו מוגן מפני גירוש כל עוד עניינו מתנהל בוועדה.
- **לעניין סעיף 3 רבתי** להוראת השעה **בעניין בני זוג** מהשטחים המוזמנים במסגרת בקשות לאיחוד משפחות – כי תערך בדיקה מקיפה אשר תבחן את האפשרות להורדת גיל הזכאות של בני הזוג מהשטחים שעומד כיום על גילאי 25 ו-35 בהתאמה עבור נשים וגברים, והתאמתו ככל הניתן למציאות החיים של האוכלוסייה הנפגעת מהוראת השעה, בה ככלל באים בברית הנישואין בשנות העשרים המוקדמות, ובייחוד נשים, ובמסגרת שנות העשרים עבור גברים. גיל הזכאות הגבוהה הקבוע בסעיף זה כיום מאלץ אלפי זוגות על ילדיהם, לחיות חלקם מחוץ לישראל וחלקם בנפרד.
- **כן יש לקבוע באותו סעיף**, כי מי שקיימת בעניינו בקשה לאיחוד משפחות הינו מוגן מפני גירוש כל עוד לא ניתנה החלטה סופית בבקשתו.

לוט:

מענה רשות האוכלוסין מיום 5.4.2016 הכולל נתונים לגבי מספר הילדים השוהים בישראל בהיתרי שהייה בלבד – ס' ב7ב למענה – מצ"ב ומסומן א. נוהל הסדרת עבודתה של הוועדה הבינמשרדית הדנה בבקשות הומניטאריות של מי שאינם תושבי שטחים, אשר אינו מחייב קיומו של בן משפחה השוהה בישראל כדין – ס' ד' לנוהל – מצ"ב ומסומן ב. נוהל הטיפול במתן מעמד לבן זוג זר הנשוי לתושב קבע, המפלה מוזמנים תושבי השטחים שאינם זכאים להגנה מגירוש מישראל בזמן התנהלות בקשתם לעומת מוזמנים זרים המוגנים על ידי הנוהל – השוו ס' ב4-7 לנוהל לעומת ס' ב8ד לנוהל – מצ"ב ומסומן ג.

בכבוד רב,
 ק.א.א.ס.י.ג.
 בנימין אחסתרובה, עו"ד

העתק: עוה"ד הגב' מירי פרנקל שור, היועצת המשפטית לוועדה המשותפת